

Bureau voor Grafisch Projectmanagement

[bedrijfsnaam]
 [naam geadresseerde]
 [straatnaam en nummer]
 [postcode en plaatsnaam]

PrintRunner

3

oktober 2005

Beste [naam geadresseerde],

Nu bijna alle vakantiegangers weer aan het werk zijn, vonden wij het tijd om onze derde nieuwsbrief uit te geven. De belangstelling voor, tijdens en na onze reis naar Bosnië was groot. In deze nieuwsbrief willen we onze ervaringen met jullie delen en de foto's laten zien. Wat een bijzondere reis vol emotie, blijdschap en vriendschap. We hebben beloofd dat we de kinderen niet zullen vergeten en dat het niet bij deze ene keer blijft. Omdat veel mensen daar in grote armoede leven, willen we namens PrintRun, in Doboj een project op gaan zetten of direct ondersteunen, om zo bij te dragen aan een beter leven voor de mensen daar. De eerste gesprekken hierover zijn geweest, zodra er meer bekend is, horen jullie zeker van ons.

Natuurlijk zijn we na onze terugkomst weer hard aan het projectmanagen gegaan en zitten wij volop in mooie en leuke projecten. Om in 'internationale' sfeer te blijven, hebben we in deze nieuwsbrief een artikel opgenomen over internationaal zakendoen. In een ander artikel belichten we de voordelen van een databank; ook heel handig als je meerdere – internationale - vestigingen hebt.

Veel leesplezier, en je kunt ons altijd benaderen voor verdere uitleg en projecten op maat.

Met vriendelijke groet,

Dorathé van Doorn

in dit nummer

- PrintRun in Doboj **1/2/3**

- Wij kennen geen grenzen **3**

- Databanken: gemakkelijk en snel **4**

- Nieuwe collega **4**

PrintRun in Doboj

lees verder op pagina 2

vervolg van pagina 1

Met een afgeladen auto en een volgeladen bus vertrokken de meiden van PrintRun op 5 juni jongstleden richting Doboj. De lange reis bracht ze bij het kindertehuis Prijatelsjka Kuca ofwel Vriendelijk Huis. In dit tehuis worden tien, door de oorlog beschadigde Bosnische kinderen opgevangen.

Aanleiding voor PrintRun om de soms barre tocht naar Doboj te maken, was het tienjarig bestaan van het bedrijf. In plaats van het gebruikelijke feest om deze mijlpaal te vieren, wilde het team van PrintRun iets anders doen. De keus viel op het kindertehuis in Doboj, dat opgericht is door Dickie de Rijk en geleid wordt door Marlies van Hoffen. Naast het brengen van heel veel spullen, hebben ze ook een weekend voor de kinderen gezorgd.

Het werd een indrukkenende tijd. Lees hieronder stukjes uit het dagboek dat tijdens deze bijzondere reis is bijgehouden.

Dinsdag 7 juni 2005

Onze reis verliep erg voorspoedig ondanks het slechte weer. Glimlachend gingen we over de Sloveense grens. Geen probleem. Totdat we bij de Kroatische grens aankwamen. Daar verging ons het lachen snel. De douanier was niet te genieten en schreeuwde zeer dringend dat de bus gekeerd moest worden en dat we in de rij

bij de vrachtwagens moesten gaan staan. Eerst papieren en dan heeeel misschien verder. Twee uur lang zijn we in de weer geweest om papieren en stempels te vergaren bij op zijn minst vier loketten. Daarna mochten we door. Laat in de middag zijn we de snelweg afgegaan op zoek naar een hotel. Toen werd het echt. We reden door een dorpje en zagen de eerste kogelgaten in de huizen. Daarna volgden nog meer kogel- en granaatgaten, gesloten luiken en afgebrande huizen. Twee dorpen verder vonden we aan een prachtig plein een mooi hotel, daar zijn we gestopt voor de nacht. Wat een tegenstrijdigheid.

Woensdag 8 juni 2005

Vandaag zijn we naar Bosnië gereden. Daarvoor moesten we dus eerst nog een keer langs de Kroatische douane. Binnen vijf minuten waren we er deze keer door. Alle zorgen voor niks. Toen de brug over naar de Bosnische douane. Tijdens het wachten daar liep een nieuwsgierige Bosnier glimlachend langs de bus. Het bleek een douanier te zijn. Toen ze het bordje Doboj op de bus zagen, begonnen ze Dickie, Dickie te roepen. En ook de foto die we van Marlies lieten zien, werd herkend. Dat maakte het gesprek een stuk makkelijker. De klep moest nog even open, maar er viel van alles uit, waardoor ze het snel voor gezien hielden. We mochten door.

We vervolgende onze reis over nauwelijks begaanbare modderpaden en langs waarschuwingbordjes en afzetlinten voor mijnen. Geholpen door vriendelijke mensen, kwamen we eindelijk aan bij het kindertehuis. Omdat we daar de bus achteruit klemreden op een helling, brak het ijs al snel. Mannen uit de buurt schoten te hulp om de bus los te krijgen. Daarna werd de auto leeggehaald. Ons eerste cadeau, de trapauto, viel meteen in goede aarde.

Op donderdag 9 juni reist het gezelschap naar Sarajevo om nog twee collega's op te halen die per vliegtuig zijn gekomen. Van daaruit gaan ze weer terug naar Doboj.

Vrijdag 10 juni 2005

De reis vanaf Sarajevo naar Doboj was een hels karwei. Het regende dat het goot en doordat de wegen slecht zijn, hadden we veel last van aquaplaning. Na drie uur rijden waren we eindelijk in Doboj. We zijn eerst met Marlies naar ons adoptiebaby'tje gegaan. Bozidar is geboren op 15 maart 2005. Toen we bij zijn 'huis' aankwamen wisten we niet wat we zagen. Een piepklein schuurtje opgetrokken uit opeengestapelde betonblokken, een houten vlonderdak en ramen zonder glas. Zijn pa van 62 en ma van 46 jaar hebben geen water geen elektra en alleen een houtkacheltje om het huisje te verwarmen. Ondanks alles werden we zeer gastvrij ontvangen. We kregen limonadesiroop aangeboden waarvoor ze het water bij een omaatje iets verderop hadden gehaald. We kregen ook nog iets alcoholisch dat zelfgestookt was aangeboden; dat hebben we maar vriendelijk afgeslagen. Bozidar lag heel tevreden bij zijn moeder en lachte veel. Dat was goed om te zien. De spulletjes die we mee hadden genomen, hebben we gegeven. Het was niets teveel.

Terug in het tehuis hebben we Marlies voor een weekend weggestuurd. Ze komt zondag pas weer terug. De zorg voor de kinderen is dit weekend voor ons. We geven de kinderen hun cadeautjes. Ze zijn de koning te rijk. De blijdschap bij ieder cadeautje dat uit de tas komt...fantastisch. Om het feest compleet te maken, bakken we pannenkoeken. En dan naar bed. Eerst nog een hoop geharrewar over wie van ons bij wie op de kamer moet slapen, maar dan kan om tien uur eindelijk het licht uit. We zijn kapot van de reis en alle indrukken, maar we hadden dit voor geen goud willen missen.

Zaterdag 11 juni 2005

Om zeven uur stonden de eerste kinderen al naast ons bed. De meiden wilden opgemaakt worden en glitters in hun haar,

us dat werd nog een heel gedoe om al dat grut mooi te maken. Na het ontbijt en de afwas zijn we naar het park gegaan. Daar hebben we in het zonnetje een sportdag gehouden: voetbal, Twister, frisbeeën en touwtrekken afgewisseld met veel snoep en cola. De kinderen genieten met volle teugen. Na het uitreiken van de medailles en certificaten hebben we gebarbecued. Het was nog een hele toer om vlees en brood te bemachtigen, maar met wat improvisatietalent werd het toch een waar feestmaal. Na het eten hebben de kinderen nog even in de zandbak gespeeld (een schot in de roos) en hebben ze allemaal nog een prikbord gekregen dat we gelijk boven hun bed hebben gehangen. Daarna hebben we hun kamers opgefleurd met posters en kalenders en zijn ze allemaal met ons op de foto geweest. De foto's, genomen met

een Polaroid, konden gelijk op de prikboarden. Eén groot feest! En als klap op de vuurpijl ook nog voor iedereen een paar nieuwe schoenen. Sommigen hebben ze niet meer uitgedaan.

Zondag 12 juni 2005

Vandaag vertrekken we weer. Na met zijn alleen ontbeten te hebben, pakken we langzaam maar zeker onze spullen in. En dan komt het moment van afscheid nemen. Irena, 14 jaar en gek op tutten en opmaken; Zoran, 10 jaar en 'de man' in huis; Nada, 6 jaar en net Anika uit Pippi Langkous; Ceca, 9 jaar met een lief klein brilletje; Drakana, ook 9 jaar en licht ontvlambaar maar met een hartje van goud; Anita, 13 jaar, danst en zingt de hele dag; Zorislav, 4 jaar en echt om op te vreten; Slavisa, 17 jaar en heel lief voor de jongere kinderen; Drazenko, 18 jaar en een echte puber en Mara, 13 jaar en al heel veel meegemaakt in haar jonge leventje. Ze zwaaien ons allemaal uit. Na nog wat laatste knuffels en dikke zoenen rijden we geëmotioneerd en luid toeterend de heuvel af op weg naar Nederland.

Het was een unieke en bijzondere ervaring waar we veel van geleerd hebben. Ook met betrekking tot ons werk hier: wat er ook gebeurt, laat je niet van de wijs brengen. Een les voor het leven.

Hulp aan Doboj mede mogelijk gemaakt door:

- Bertelsmann Kalenders
- Bever Zwerfsport
- Bep Brand
- Clean Look
- Co-coaching
- DB Communicatie
- De Schepper Campagnes
- Dick en Nell Verhoef
- Drukkerij TeNeues
- Elibert van Doorn
- Gaba Benelux
- Ilse Wolfgang
- JBace Communicatie & Evenementenorganisatie
- Lekstroom Griffioen
- Marcel en Harriët van Dam
- Marcel Sluijs
- Mariska van Doorn
- Nationaal Spaarfonds
- Nicole en Toine Weijers
- Outdoor Carl Venig
- PromoCompany
- Rian van Erp
- Sanato Nieuwegein
- Schoenencentrum Nieuwegein
- Truus en Lei Huijersjans
- van Zijl Prepress

en iedereen die we mogelijk vergeten zijn.

Wij kennen geen grenzen

Bij PrintRun zijn we nergens bang voor. Niet voor ingewikkelde drukwerkprojecten en al zeker niet voor internationaal zakendoen. Gewoon doen, niets engs aan!, is ons motto. Zo hebben we in de loop der jaren veel ervaring opgedaan in het buitenland.

Kennis

Voor bepaalde zaken kun je beter in het buitenland terecht. Voor drukwerk met

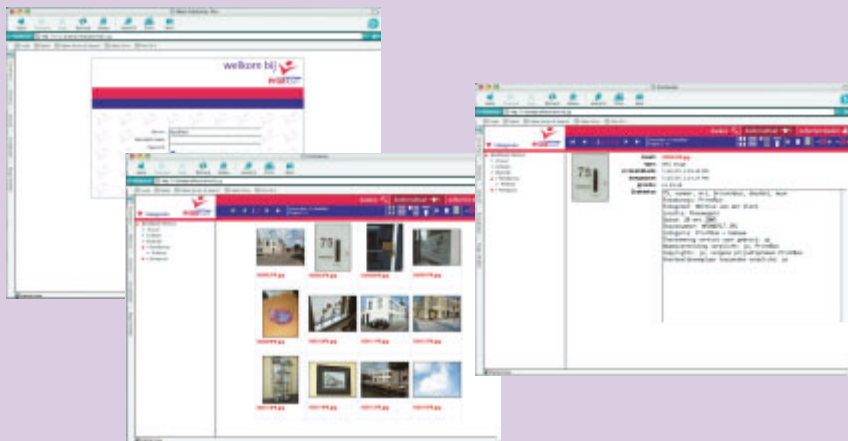
een complexe afwerking of voor gepersonaliseerd drukwerk in grote oplages, kijken we bijvoorbeeld altijd over de grens. En omdat we al jaren met drukkerijen en mailhuizen door heel Europa werken, hebben we ondertussen veel kennis van die markt in huis. Offertes worden daarom altijd in het binnen- en in het buitenland opgevraagd, dat zit gewoon standaard in onze werkwijze. Zo kunnen we je meer mogelijkheden bieden en werken we zeer concurrerend. En daarbij is het gewoon leuk om met buitenlandse bedrij-

ven te werken. We leren over en weer veel van elkaar en die internationale ervaring zetten we graag weer in om onze klanten van dienst te zijn.

World Wide Web

Nog niet zo lang geleden hield werken met buitenlandse bedrijven in, dat er veel gereisd moest worden en dat koeriers doorlopend onderweg waren. Dat is wel veranderd met de komst van internet en andere digitale technieken. Tegenwoordig kan er veel als pdf verstuurd worden of kun je het van een FTP-server halen. En dat scheelt niet alleen veel tijd, maar ook veel geld. Waar we meer aan moesten wennen, is dat het persoonlijke contact veranderde. We denken er daarom over om een webcam te installeren, zodat we bijvoorbeeld vouwmodellen kunnen laten zien, maar ook onze neus!

Databanken: gemakkelijk en snel!

Het was misschien nog niet bij iedereen bekend, maar PrintRun heeft ook ruime ervaring met het opzetten en onderhouden van databanken. Het is dus hoog tijd om een aantal vragen te beantwoorden.

Wat is een databank?

Een databank is verzamelplaats op het internet van beelden, logo's, handtekeningen, geluidsfragmenten, pdf's, grafische bestanden en nog veel meer. Zo kun je gemakkelijk op elk tijdstip en vanaf elke plek bestanden downloaden. Je hebt dus altijd foto's en logo's bij de hand, zonder dat je eerst een beheerder hoeft te raadplegen. Voordeel: het bespaart veel tijd en iedereen maakt gebruik van hetzelfde materiaal van dezelfde eenduidige kwaliteit.

Hoe bereik je de databank?

Je bereikt de databank door in te loggen op de website van je eigen organisatie. Met een persoonlijke gebruikersnaam en wachtwoord krijgen je daarna toegang tot je eigen databank. En let wel: Alleen mensen die daartoe zijn geautoriseerd kunnen de bestanden downloaden!

Wat zijn catalogi? En categorieën?

Catalogi zijn de rubrieken in de databank waarin de bestanden zijn ondergebracht. Zo kan een organisatie bijvoorbeeld voor elke divisie een aparte catalogus aanmaken. De medewerkers van die divisie krijgen dan alleen toegang tot hun eigen catalogus.

Daarnaast is het mogelijk om binnen de databank categorieën aan te

maken zoals de categorie drukwerk, logo's of afbeeldingen. Zo vind je nog sneller dat bestand waarnaar je op zoek bent.

Wat is de rol van PrintRun?

PrintRun controleert alle nieuwe bestanden voor de databank op een aantal criteria zoals kwaliteit en resolutie. Als ze zijn goedgekeurd, krijgen de bestanden een eigen zoektekst, een nummer en eventueel andere informatie zodat iedereen de bestanden snel en gemakkelijk kan vinden.

Om dit proces in goede banen heeft PrintRun een speciaal overzicht gemaakt, waarin de bestanden zijn te volgen: vanaf binnenkomst van het bestand tot en met akkoord in de databank.

Passen alle bestanden in de databank?

Sommige bestanden zijn te groot voor de website. Daarom biedt PrintRun ook een mogelijkheid om via een webformulier de grote bestanden of hoge resolutiebeelden op te vragen. De bestanden worden dan bijvoorbeeld via ftp verstuurd. Geen koeriers en duplicaatdia's meer, maar alles via de digitale snelweg.

Meer weten? Ga naar www.printrun.nl voor onze demoversie.

Nieuwe collega

Jozanneke Kronenburg komt op 10 oktober a.s. ons team versterken. Jozanneke heeft een brede ervaring. Ze heeft een grafische opleiding afgerond, is ordermanager geweest bij een drukkerij en trafficmanager bij een uitgeverij. Daarnaast heeft ze als vrijwilliger gewerkt op een ziekenhuisschip in Sierra Leone. Wij zijn er dan ook van overtuigd dat we in Jozanneke een ervaren, vrolijke, enthousiaste en gedreven projectmanager hebben gevonden.

Reden voor de komst van Jozanneke is het vertrek van Martine van der Vlerk. Na twee jaar met veel plezier voor PrintRun gewerkt te hebben, wil ze bij een reclamebureau meer gebruik gaan maken van haar communicatieachtergrond.

Wij wensen Jozanneke en Martine veel succes in hun nieuwe uitdaging.

Jozanneke Kronenburg

PrintRunner 3 | jaargang 2 | oktober 2005

PrintRunner is een uitgave van PrintRun
Herenstraat 75 3431 CA Nieuwegein
T +31(0)30 6703666 F +31(0)30 6703668
E info@printrun.nl | www.printrun.nl